

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΑΘΗΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΕ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1882. ΑΡΙΘ. 179.

Συνδρο: ἔτησ: ἐν Ἑλλάδι Δρ. 1. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Εξῆς οὐδένα, πλην τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται κή Ἐφημερίς τῶν Παίδων ἀνευ προπληρωμῆς.
 » » » Ἐξωτερικῆ » 2. Ἐν δὲ Ἀδελφ. 39.

ΔΥΡΑ

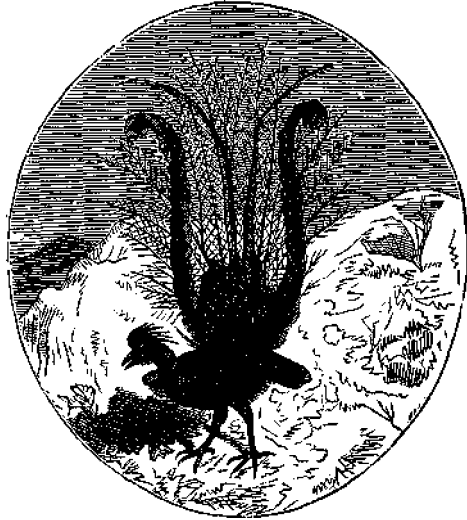
Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ ἐν τῶν ὠραιότατων πτηνῶν, τὰ ὅποια ὑπάρχουν ἐν τῷ κόσμῳ, ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐκ τούτου ὅτι ὅταν ἀπλώνῃ τὴν οὐρὰν του, αὐτὴ λαμβάνει τὸ σχῆμα λύρας.

Ἡ Δύρα εἶναι πτηνὸν ἰσομέγεθες μὲ τὸ παγῶνι, ἀνήκει δὲ εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Φασιανῶν, καὶ ἐνδιαίτεται εἰς ἄσση. Εἶναι πολὺ δειλὸν καὶ ταχὺ εἰς τὰς κινήσεις του καὶ δὲδ τοῦτο δυσκόλως φονεύεται.

Ὅχι μόνον δὲ τὰ πτερά του εἶναι ὠραία, ἀλλὰ καὶ ἡ φωνὴ του μελωδικὴ καὶ ἰσχυρὰ, ψάλλει δὲ καθ' ἕλον τὸ ἔτος, ἀρκεῖ δὲ καιρὸς νὰ ἦναι εὐήλιος.

Ἡ Δύρα κατασκευάζει τὴν φωλεάν της ἐν εἰδῇ δόμου, περιβάλλει δὲ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς διὰ μαλακῶν πτελίων, καὶ ἐντὸς αὐτῆς ἐναποθέτει καὶ ἐκκολάπτει τὰ ὠὰ της, κατοικεῖ δὲ εἰς αὐτὴν καὶ ἡ ἴδια μετὰ τοῦ σοῦζου καὶ τῶν τέκνων της, ἀφοῦ ἐκκολαφθοῦν μέχρις οὗ ταῦτα κατασταθοῦν ἱκανὰ νὰ ἀποτελέσουν ἴδια οἰκογενεῖας.

Ἡ Δύρα εἶναι αὐτόχθων τῆς Αὐστραλίας, εὐρίσκειται δὲ μως εἰς διάφορα μωσεῖα τῆς Εὐρώπης. Σπανίως συλλαμβάνεται καὶ σπανιώτατα ἐξημεροῦται, Ὅταν ὡς τὸ παγῶνι ἀπλώνῃ τὴν οὐρὰν της σχηματίζεται λύρα ἀκριβῆς καὶ σύμμετρος καθ' ἑλας τὰς διαστάσεις της.

Ἡ Δύρα.

— Ἐὰν ἔχῃς ἐχθρὸν, φέρου με τὸν τρόπον καλὸν πρὸς αὐτὸν καὶ προσπάθει νὰ τὸν κάμῃς φίλον. Ἐὰν δὲ κατ' ἀρχὰς ἀποτύχῃς μὴ ἀποθαρρυνθῆς, ἀλλ' ἐξακολούθησον τὴν πρὸς αὐτὸν καλωσύνην σου, καὶ βαθμῶν θέλει κατορθῶσαι νὰ τὸν ἀποκτήσῃς φίλον. Τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐδοκίμασεν ὁ Μέγας Κύριος, δὲταν δ' ἠρωτήθη πῶς κατέρβωσε νὰ ἔχῃ τὸς φίλους, ἀπεκρίθη, εὐεργετῶν τοὺς ἐχθροὺς μου. Ὁ δὲ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς παραγγέλλει ν' ἀγαπῶμεν τοὺς ἐχθροὺς μας, νὰ εὐλογῶμεν τοὺς καταρωμένους καὶ νὰ ἀγαθοποιῶμεν τοὺς βλάπτοντας ἡμᾶς, διὰ νὰ δομοιωθῶμεν μὲ τὸν Πατέρα μας τὸν οὐράνιον, ὅστις ἀνατέλλει τὸν Ἡλιὸν του ἐπὶ ἀγαθοῦ καὶ πονηροῦ καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ.

Σὲ λαγαρεῖα, ποῦ δροσερὰ τὴν ἔλουζαν βούκλια,
 μικρὸ παιδάκι ἔκοβε λουλούδια τρυφερά.
 Ολόγυρά του ἔβασκαν ἀγὰ περιστερὰκια,
 καὶ ἑλαφρὰ τὸ χεῖδευαν μὲ τ' ἄσπρα τους φτερά.
 Γὰ νὰ τὰ πιάσῃ ἄπλονε χερὰκια ζηλεμένα,
 μὰ φεῦγαν ἕνα... ἕνα...

— Παπούλη, τί πουλιά 'ναι αὐτά; (ἐρώτησε μὲ πόνο τὸ γέρο ποῦ καθότανε σὲ βίλα μᾶς ἐληᾶς).
 Ζυγόνουνε κοντὰ, κοντὰ, γὰ νὰ τὰ πιάσω ἄπλόνω,
 μὰ φτερουγάζουνε εὐθὺς καὶ χάνονται μὲ μᾶς...
 Παιδί μου, τὰ πουλάκια σου τὰ ἔμορφα ποῦ εἶδες...
 αὐτά... τὰ λὲν' ἐλπιδες...
 (*Ἐκ τῶν Μῦθων Δ. Καμπούρογλου.)

Η ΤΥΦΛΗ ΛΟΥΚΙΑ.

(Ὡς προηγούμενον φύλλον)

«Και ἰδὲ, ἰδὲ!» ἐφώναζεν ἡ Ἑλένη, «ἓνα ἄνθρωπον ἐλαύνοντα εἶναι ἄνθρωπος εἰς τὴν ἄμαξαν.»

«Ἀμφιβάλλω ἂν ὁ πατήρ σας θέλει ἔλθαι ἐπ' ἀμάξης,» εἶπεν ἡ μήτηρ των.

«Μάλιστα, ἐγὼ διακρίνω τώρα τροχοὺς,» εἶπεν ἡ Ἰωάννα.

«Ἰδὲ, ἰδὲ!» ἐκραξεν ἡ Ἑλένη, «εἶναι ἐσωκλιμένον ἔξω καὶ κυττάζει ἡμᾶς, καὶ μᾶς χαϊρετᾷ μὲ τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ τὴν χεῖρα! Ναί, εἶναι ὁ πατήρ, εἶναι ὁ πατήρ,» καὶ αὐτὴ ἔστρεψε κατόπιν τοῦ Θεωμᾶ.

«Βεβαίωτατα,» ἐφώναζεν ὁ Θεωμᾶς, καὶ ἔστρεψε νὰ τὸν προὐπαντήσῃ.

«ὦ, ἐκραξεν ἡ Λουκία, ἐπεθόμουν, ἐπεθόμουν καὶ ἐγὼ νὰ βλέπω καὶ καθίσασα χαμαὶ ἔκλαιε μεγαλοφώνως.

Πρὸ πολλοῦ καιροῦ δὲν εἶχε χόσει δάκρυα διὰ τὴν τύφλωσίν της ἄλλ' ἡ μήτηρ καὶ ἡ Ἰωάννα καὶ οἱ ἄλλοι εἶχαν ὑπάγει πρὶν αὐτὴ εἶπη τι. Ὁ κρότος τῆς ἀμάξης ἔπαυσεν. Αὐτὴ ἤκουσε τὸν πατέρα της ἀναπηδήσαντα ἐκ τοῦ ὀχήματος. ὅσον δὲ ἤκουε καὶ τὰς φωνὰς τῆς εὐφροσύνης καὶ τὰ φιλήματα, τόσον περισσότερον ἠξάνον τὰ δάκρυά της, ἕωσοῦ ἔλθῃ ὁ πατήρ ἐσήμωσεν αὐτὴν καὶ εἶπεν—

« Ἀγαπητόν μου κοράσιον, διατὶ κλαίεις τώρα ; »

Τότε περιετόλιξε τοὺς βραχίονάς της εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἐπακουμβήσασα τὴν κεφαλὴν της εἰς τὸν ὄμων αὐτοῦ ἀνεστéναξεν, εἰποῦσα—

« ὦ ἀγαπητέ μου πάτερ, πόσον ἐπιθυμῶ νὰ σὲ ἴδω ; »

Ἡ λύπη τῆς Λουκίας δὲν διήρκεσε πολλὸν καιρὸν, ἀλλ' ἐντός ὀλίγου ἤρχισε νὰ γελά πάλιν. Ὁ πατήρ της ὁμοῦς ἴδων ἐκεῖνο τὸ ἔσπερας ἐπέρασσε σκυθρωπὸς καὶ συλλογισμένος· καὶ ὅταν αὐτὴ ἀνέβη εἰς τὰ γόνατά του διὰ νὰ τὸν φιλήσῃ καὶ νὰ εἶπῃ τὴν καλὴν νόκτα, ὁ πατήρ ἐκύτταξε πολλὴν ὄραν καὶ μὲ προσοχὴν εἰς τὸ πρόσωπόν της, καὶ εἶπε, « Μὲ φαίνεται διὰ αὐτοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ δύνανται νὰ ἀναβλέψωσιν ! »

Οἱ λόγοι οὗτοι ἴδους ἔφεραν εἰς ἐκπλήξιν. Ἡ Ἰωάννα ὠδήγησε τὴν Λουκίαν εἰς τὴν κλίνην· ἡ δὲ μήτηρ ἠρώτησε τὸν ἄνδρα της, ἂν τῷ ὄντι ἐνόμιζε δυνατὸν νὰ ἀναλάβῃ τὸ φῶς της ἡ Λουκία.

Τότε αὐτὸς ἀπεκριθὴ λέγων, « Εἰς τῶν συνταξιδιωτῶν μου ἐν τῷ πλοίῳ ἦτο ἱατρός, περὶ τοῦ ὁποῦ πολυλακίς ἤκουσα πρὶν τὸν γνωρίσω, ἐπειδὴ εἶναι πασίγνωστος καὶ περιώνυμος διὰ τὴν ἐπιθετικὴν ὀφθαλματρικὴν δεινότητά του. Εἶναι δὲ καὶ εὐπροσήγορος ἄνθρωπος, καὶ συνεχῶς διηγείτο εἰς τὴν τράπεζαν περὶ τῶν τυφλῶν,

οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβον τὸ φῶς των, ἐν ᾧ τὸ εἶχον χάσει πρὸ πολλῶν ἐτῶν, πολλοὺς τῶν ὁποίων εἶχε θεραπεύσει αὐτὸς ὁ ἴδιος. "Ὅθεν τὸν εἶπα περὶ ἑνὸς μικροῦ θυγατρίου, τὸ ὁποῖον ἀφῆκα μὲν πολλὰ ὄγιες, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον ὑπάγων τώρα εἰς τὸν οἶκόν μου θέλω εὐρεῖ τυφλόν, καὶ τὸν εἶδεκα καὶ τὰς ὁποίας μ' ἔγραψες ἐπιστολάς φανερόντως πῶς ἐβλάφθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ της, καὶ πόσον ἠθάνετο τὴν στέρην αὐτῶν, καὶ πῶς πρᾶεως καὶ ἡπίως ὀπέφερον ὄλα. καὶ τὸν ἠρώτησα, ἂν ἤτο τις ἐλπίς νὰ θεραπευθῇ, δεικνύων μεγάλην καὶ πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς ἐμὲ συμπάθειαν, εἶπεν ὅτι δὲν ἦτο ἀδύνατον, καὶ ἴσως τώρα, ἂν δὲν ἦτο πολὺ ἀργά, ἤδύνατο νὰ ὠφελήσῃ αὐτὴν. Προσέθηκε δὲ ὅτι θέλει κάμει δι' αὐτὴν ὅ,τι ἐμπορήσῃ, ἂν ἀφοῦ ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν τὴν φέρω πρὸς αὐτόν. Μάλιστα μὲ ἐδίασε σχεδὸν νὰ ὑποσχεθῶ νὰ τὴν φέρω διὰ νὰ προσπαθῇ σὴ νὰ τὴν θεραπεύσῃ.»

Ὁ πατήρ ἐκρόσθησεν ἀκόμη, « εἶναι ἀνάγκη ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερα νὰ φέρωμεν τὴν Λουκίαν εἰς τοῦτον τὸν ἱατρὸν, διότι ἂν ἐμπορῇ νὰ γείνη τίποτε διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς της, πρέπει νὰ γείνη ἀμέσως. Τί στοχάζεσθε λοιπὸν περὶ τούτου ; θέλετε νὰ τὴν ὑπάγωμεν πρὸς αὐτόν τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα ; »

« ὦ! ὑπάγε ταύτην τὴν ἑβδομάδα, » ἐφώναζεν ἡ Ἑλένη.

Ὁ Θεωμᾶς ἐσηκώθη καὶ ἐκρότησε τὰς χεῖράς του, ὡς τρελὸς ἀπὸ τὴν χαρὰν του.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἔστεικεν εἰς ἀμφιβολίαν.

Ἡ μήτηρ δοσκόλως ἠμπόρει νὰ ὁμιλήσῃ καὶ δεσταύουσα εἶπεν, « ὦ, ἂν τὸ θυγατρίον μου ἠμπόρει νὰ ἀναλάβῃ μόνον τὸ φῶς της ! » ποταμὸς δὲ δακρύων ἐχύθη ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς της ὅταν ἐσυλλογίσθη τοῦτο, καὶ ἐπνίξε τὴν φωνὴν της, καὶ δὲν ἠμπόρει πλέον νὰ ὁμιλήσῃ.

« Ἄς συλλογισθῶμεν περὶ τούτου ἕως αὐριον, » εἶπεν ἡ Ἰωάννα.

(Ακολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ.

Ἐκ τῆς Περιηγήσεως τοῦ Ἑλλῆνος προξένου
κ. Δ. Μητσάκη τὸ 1879.

(Συνέχεια)

Ἡ λίμνη Τσάνα ἢ Γεμπέα κεῖται 2,700 μέτρα ἀνω τῆς ἐπιφανείας τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης καὶ σχηματίζεται ἐκ τῶν ἐτησίων βροχῶν, αἱ ὁποῖαι διαρκοῦν πλέον τῶν πέντε μηνῶν, καὶ ἐκ τῶν εἰς αὐτὴν εἰσβαλλόντων διαφόρων ποταμῶν ἔχει τὸ ὠραιότατον καὶ πεπτικώτατον ὕδωρ ἐξ ὧν ποτε ἐπιον καὶ περιφέρειαν 75 γαλλικῶν λευγῶν. Τὰ περίε αὐτῆς εἶναι εὐφορώτατα, ἰδίως

εις καφέν, λεμονέας, κίτρα και άλλα, ἐν αὐτῇ δὲ ὑπάρχει πλῆθος νήσων κατωφημένων και εὐφόρων, πρὸ πασῶν δὲ ἡ ἱερὰ νῆσος Δικ ἢ Δέκ, ἐφ' ἧς ὑπάρχει μονή, σπου, κατὰ τὴν παράδοσιν, οἱ ἡγεμόνες και ὁ κλῆρος ἐκρυπτον τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν. Οἱ ἱστορικοὶ ἀναφέρουσιν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ξένους νὰ ἐπισκέπτονται αὐτὴν καθὼς ἱερὰν, ἀλλ' ἐγὼ ὑπεβίβω νὰ ὁμολογήσω ὅτι, ὅτε ἐπισκέφθη τὴν παρὰ τὰς ὄχθας τῆς λίμνης ὠραίαν και ῥωμαντικωτάτην πόλιν Κουράταν, προστράφη παρὰ τε τοῦ Ἐτσογιέ, ἀρχιμανδρίτου Θεοφίλου (1), νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Δικ, παρὰ δὲ τοῦ μοναχοῦ Γερμανοῦ, διοικητοῦ Κουράτας, ἠρωτήθη ἐὰν ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν νῆσον ταύτην ἵνα φροντίσῃ περὶ καταλλήλου μέσου. Ἀλλὰ, μ' ὄλην τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως μεταβῶ εἰς Δικ, δὲν ὄπηγα, διότι ἐσπευδον νὰ ἐπανέλθω εἰς Αἴγυπτον. Ἐπειδὴ ἐπεθύμουν νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Κουράταν, τὴν λίμνην Τσάναν και τὰς πηγὰς τοῦ Νεΐλου, ὁ αὐτοκράτωρ μοι ἔδωκεν ὡς τιμητικὴν συνοδίαν 120 στρατιώτας ἵνα φροντίξωσι καθ' ὅδον περὶ καταλομάτων και τροφίμων δι' ἐμὲ και τὴν ἀκολουθίαν μου. Μοι ἔπεμψε δὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς μου 4 ἀγελάδας, ἕνα σάκκον ἀλεύρου σιτινίου και 10 κέρατα τέτσι (ὕδρῳμελι) διὰ τὴν ὄσσοριαν. Οἱ εὐρωπαῖοι περιηγηταὶ ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Κουράτας εἶναι ἀφιλόξενοι εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμόν, διότι δεσπόζει ὁ κλῆρος. Ἰδίως ὁ κύριος Ῥάφφρεῦ διηγεῖται ἐν τῇ περὶ Ἀθουσιανίας συγγράμματί του, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1874 περιηγηθεὶς τὴν Αἰθιοπίαν μετὰ τοῦ τότε ἐν Μασσάβα ὑποπροξένου τῆς Γαλλίας, ὄπηγε μετ' αὐτοῦ εἰς Κουράταν, ἐπιστρέφοντες ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ αὐτοκράτορος και συνοδευόμενοι ὑπὸ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἀλλ' ὅτι οἱ κάτοικοι δὲν ἠθέλησαν νὰ τοὺς δεχθῶσι και τοὺς δώσωσιν οἶκημα μεθ' ὅλας τὰς προτροπὰς και παρακλήσεις τῶν ἀξιωματικῶν. Ἐγὼ, ἀναγνούς τὸ σύγγραμμα τοῦ κυρίου Ῥάφφρεῦ, ἀκούσας δὲ προσέτι και ἐκ τοῦ στόματός των περὶ τῆς ἀφιλοξενίας τῶν κατοίκων, και ἰδίως τοῦ κλήρου, ἀδίσταξον νὰ ὑπάγω, ἀλλ' ἐνθαρρυνόμενος ὑπὸ τῶν περιποιήσεων και τῆς φιλοξενου ὑποδοχῆς, ἧς ἔτυχον καθ' ἀπάσας τὰς πόλεις και τὰ χωρία, ἀφ' ὅπου διήλθον, ἀπεφάσισα και ὄπηγα, ἔχων συνοδοιπόρους τὸν Ἰταλὸν κύριον Βιάγκην, ἀντιπρόσωπον τῆς ἐν Μεδιολάνοις Γεωγραφικῆς Ἐμπορικῆς Ἐταιρίας, και τὸν καλὸν και ἀγαθὸν διερμηνέα μου Γεννάδιον, ὅστις εἶναι ἐκ τῶν πέριξ τῆς Ἀδόβας και διέμεινε πρὸ ἑνδεκαετίας ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ τότε μητροπολίτῃ Θεοφίλῳ, ἐπὶ ἔν δὲ και ἡμῖς ἔτος ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ.

(1). Δωρητὸς τοῦ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς Αἰθιοπικοῦ Ἐυαγγελίου.

Ἡ πόλις Κουράτα εἶναι ἐκτισμένη ἐπὶ βράχων ἐκ γρανίτου ἠφαιεαίου ἐκρήσειος, ἐν εἰδει χερσονήσου, προβάλλουσα ἐν τῇ λίμνῃ Τσάνα, τῆς ὁποίας ὑπερέχει κατὰ 30—60 μέτρα. Ἐκάστη οἰκία αὐτῆς ἔχει κῆπον ἐκ λεμονεῶν, καφεδένδρων και εἰδους ὑψικώμων δένδρων ἀρκυέθου. Ἡ εἰσοδὸς τῆς εἶναι γραφικωτάτη, διότι εἶναι ἀνωφερῆς ὡς κλίμαξ, και τὰ ἑκατέρωθεν τῆς εἰσοδοῦ ὑψούμενα δένδρα, ἧτοι λεμονεαί, καφέαι, βανανεαί και ἄλλα, συμπλεκόμενα σχηματίζουσιν εἰδὸς τι θόλων κανονικωτάτων 30—100 μέτρων ὕψους, κωλυόντων τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας. Ἡ εἰς Κουράταν εἰσοδὸς ἐρίππου δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη εἰς οὐδένα. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἡγεμόνες ὑποχρεοῦνται ν' ἀφιππεύουν παρὰ τὴν εἰσοδον και νὰ εἰσέρχωνται πεζοί. Ὁ μόνος ὅστις εἰσῆλθεν ἐφιππος εἶναι ὁ νῦν εὐκλεῶς βασιλεῦον αὐτοκράτωρ Ἰωάννης.

Ὅτε ἀφίχθη ἐν Κουράταν, ἔτυχον πολλῶν περιποιήσεων, ὁ δὲ διοικητῆς και πλείστοι ἱερεῖς και προύχοντες ἦλθον εἰς προὔπαντησίν μου παρὰ τὴν εἰσοδον, σπου, ἀφιππεύσας, ὠδηγήθη ἐν τὴν οἰκίαν τοῦ διοικητοῦ Γερμανοῦ, τὴν ὁποίαν φιλοφρόνως μοι προσέφερε. Τὴν ἐπιούσαν τῆς ἀφίξεώς μου, περὶ τὴν 10 π. μ. ὁ κλῆρος τῆς Κουράτας ἐξ 80 ἱερέων, φερόντων τὴν ἐκκλησιαστικὴν στολήν, διακόνων και φαλτῶν, μετ' εἰδους ἐξαπτερώγων ἐν κυμβάλοις και σασίτροις, ἦλθον εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας μου και μοι ἐξήγησαν τὴν ἀδειαν νὰ τελέσωσι δοξολογίαν ὑπὲρ ἐμοῦ. Παρέστην δὲ μετὰ τοῦ διοικητοῦ Γερμανοῦ, τοῦ κυρίου Βιάγκη και τοῦ Γενναδίου. Ὁ προϊστάμενος τοῦ κλήρου, ἀδθὰς Ἰησοῦς, με παρεκάλεσε νὰ συστήσω εἰς τὸν αὐτοκράτορα τὴν πόλιν των, ἧτις ἠνωχλεῖτο ὑπὸ τῶν χωρικῶν τῶν πλησίον ἐπαρχιῶν, διότι οἱ τελευταῖοι κατέχουσι τὰς πλησιοχώρους βοσκάς και τὰ δόση τῆς ἑυλεούσεως. Ὑπεσχέθη ν' ἀναφέρω τὰ παράπονά των πρὸς τὸν ἀγαθὸν αὐτοκράτορα εὐελπιστῶν ὅτι θὰ ἔφερε θεραπείαν. Ὁ δὲ φίλος μου Βιάγκης ἠπόρει πῶς ἐγὼ ἠξιώθην τοσοῦτων περιποιήσεων και τσοαύτης φιλοξενίας, ἐνῶ ὁ κύριος Ῥάφφρεῦ γράφει ὅτι θ' πρόξενος τῆς Γαλλίας δὲν ἐγένετο δεκτός. Δὲν ἐνόει φαίνεται ὅτι ἐγὼ μὲν ἡμνην ὀρθόδοξος, και κατ' Αἰθιοπίας ἀληθῆς χριστιανός, ἐκείνοι δὲ ἦσαν Φράγκοι! (ἀκολουθεῖ.)

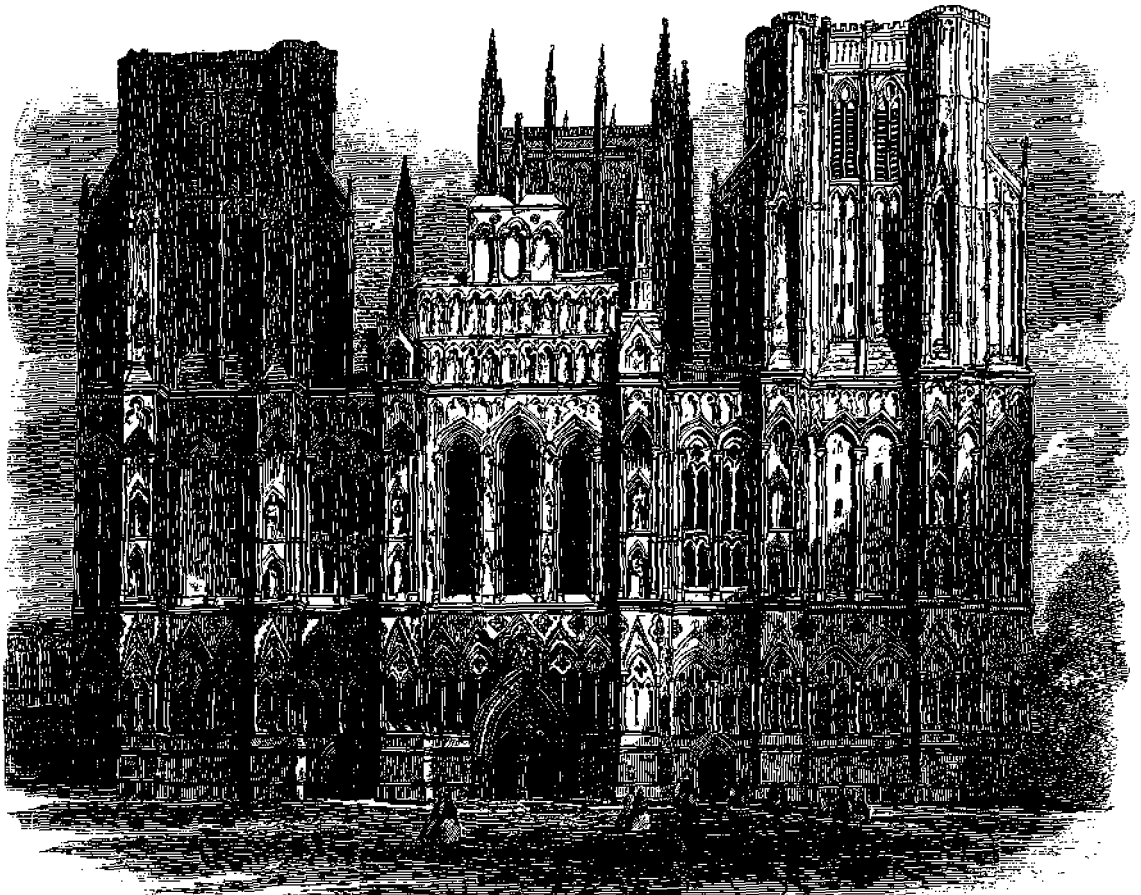
ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΕΣ ΒΛΑΧΙΣΤΟΥ.

1. Οὐδαμῶς τὰ δυνάμεις ἔργα, ἐντελεῖ αὐτοχίαν πορίζουν ἡμῖν, ἀλλὰ πράξεις εὐνοίας μικραὶ τὴν τιμὴν και τὸ καθήμα ἔχουσι μέγα.
2. Καθὼς βόδων και κρῖνων και ἰων, κεκρυμμένων εἰς θάμνους και μόλις γνωστῶν,

- ἡ ὄσμη τὸν ἀέρα ποιεῖ θαυμαστόν,
καὶ εὐφραίνει καρδίας μυρίων.
3. Οὕτως ὕδατος πότισμα μόνον,
ἢ ἐκφράσεις θερμὰ συμπαθοῦσας ψυχῆς,
ἢ φιλήσυχος τρόπος πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς,
ἀφαιροῦν ἐν τῷ ἔμα τὸν πόνον.
4. Τῆς ἀγάπης ἡ δύναμις θεῖα!
οἱ καρποὶ τῆς ἰβραοῦ, εἰς ἄκρον γλυκεῖς
βαλσαμῶνουν τὰς λόπας καὶ φέρουν εὐθὺς
εἰς χαρᾶς κ' εὐφροσύνης πεδία.

5. Ὁ Πατὴρ ἐν Ὑψίστοις ἀνοίγει,
τὰς ἀγκάλας νὰ σφιγῆ μετ' ἄκρας στοργῆς,
ὡς υἱὸν τοῦ τὸν κἀτοικον ταύτης τῆς γῆς,
ὅστις δάξῃ ἀγάπην πρὶν φύγη.
6. Ὡ γνωστοὶ μου καὶ πάντες οἱ ἄλλοι!
τῆς ἀγάπης ἡ δόξα πολλὰ θαυμαστή,
καὶ τοῖς πᾶσιν ἡ πράξις αὐτῆς προσιτή
δὲ αὐτῆς σεις δευχθῆτε μεγάλοι.

A

Ὁ ἐν Οὐαλλίᾳ Μητροπολιτικὸς ναός.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΟΥΑΛΛΙΑΣ.

Ὁ Ναός οὗτος ἐκτίσθη τὸ 905 ὑπὸ Ἐδουάρδου τοῦ πρεσβυτέρου, υἱοῦ καὶ διαδόχου τοῦ βασιλέως Ἀλφρέδου κατὰ τὸ μέγεθος εἶναι μεγαλειότερος τῆς μὲν ἐν Παρισίοις Νότρ - Δάμ κατὰ 147 πόδ. τῆς δ' ἐν Ἀμιέν κατὰ 167 πόδ. καὶ περιέχει πλῆθος ἀγαμάτων, 800 περίπου μικρῶν τε καὶ μεγάλων κατεσκευασμένων ἐκ μελανοῦ τινος λίθου, ἐκεῖ που πλησίον λατομημένου. Τὰ ἀγάλματα ταῦτα παριστώσι διάφορα πρό-

σωπα ἀναφερόμενα ἐν τῇ Παλαιᾷ καὶ Νέᾳ Διαθήκῃ, ὡς καὶ πολλοὺς μάρτυρας.

Ὁλύμπιος Ζεὺς.

Τὸ μέγιστον καὶ λαμπρότατον τῶν ἀγαμάτων τοῦ Φεῖδου ἔλατο εἰς τὸν πρόβατον τοῦ μεγάλου ναοῦ, τοῦ ἀνεγερθέντος πρὸς τιμὴν τοῦ Διὸς ἐν τῇ Ἀλταί, ἢ ἱερῷ Ἀλταί ἐν Ὀλυμπίᾳ. Εἶχε δ' ἐστραμμένον τὸ μὲν πρόσωπον πρὸς τὴν εἰσοδον, τὰ δὲ νῦνα πρὸς τὸν τοίχον τὸν χωρίζοντα τὸν ἐπι-

αθόδομον από του κυρίως ναού. Ἡ θέσις ἦτο καταλληλοτάτη πρὸς ἐπιθεῖν τῆς μεγαλοπρεπειας τοῦ ἀγάλματος εἰς τὸν εἰσερχόμενον εἰς τὸν ναόν, τὸ ἀγαλμα ἑμῶς δὲν ἐξετίθετο εἰς τὴν ὄψιν τοῦ κοινοῦ πάντοτε, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς καὶ πανηγυρεῖς, τὸν ἄλλον δὲ καιρὸν ἀπεκρύπτετο διὰ μεγαλοπρεποῦς αὐλαίας.

Εἰς τὸ ἀγαλμα τοῦτο, ὅπως οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται βλέπουσιν εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα, ὁ Ζεὺς παρίσταται καθήμενος ἐπὶ θρόνου κατασκευασμένου ἐκ κέδρου καὶ ἐστολισμένου μετὰ χρυσῶν, ἐλεφαντίνῃν καὶ ἑβένου, πολυτιμοῦς λίθων, καὶ ποικίλα χρώματα, ἔφερε δ' ἐπὶ κεφαλῆς στέφανον ἐξ ἐλαίας καὶ ἐκράτει εἰς μὲν τὴν ἄριστεράν χειρὰ ἀγαλμάτιον χρυσοελεφαντίνου, τῆς θεᾶς Νίκης ἐστεμμένης καὶ κρατούσης ταινίαν (κρήθεμον), εἰς δὲ τὴν δεξιάν σκῆπτρον πεποικιλμένον με παντοειδῆ μέταλλα καὶ φέρον ἐπὶ τὸ ἄνω ἄκρον ἄετόν.

Ὁ χιτῶν, ὅστις ἐκάλυπτε τὸ κάτω μέρος τοῦ σώματος, καὶ τὰ σανδάλια ἦσαν ἐκ σφυρηλάτου χρυσοῦ, ἔφερον δ' εἰκόνας διαφόρων ζώων καὶ ἀνθέων, ἰδίως κρινῶν.

Ὁ θρόνος, ὡς προείπομεν, ἔλαμπεν ἐκ χρυσοῦ, καὶ πολυτιμῶν λίθων, ἐλεφαντίνης καὶ ἑβένου καὶ ἔφερε ζωγραφίας καὶ γλυφὰς παντοειδεῖς.

Ἀπέναντι ἐκάστου σκέλους τοῦ θρόνου ἦσαν δύο Χάριτες χροαύουσαι ἕκαστον δὲ τῶν ἐμπροσθίων σκελῶν τοῦ θρόνου περιεκυκλοῦτο ὑπὸ ὄμλου νέων Θηβαίων συλλαμβανομένων ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς, ὑποκάτω δὲ ἐκάστου τῶν ὄμλων τούτων παρίστατο ὁ Ἀπόλλων καὶ ἡ Ἄρτεμις τοξοδόντες τὰ τέκνα τῆς Νιόβης.

Τὰ σκέλη τοῦ θρόνου ἠνοῦντο καὶ συνεῖχοντο διὰ τεσσάρων εὐθειῶν δοκῶν (κανόνων) φερουσῶν γλυφὰς, τὰς μὲν προσθίας παριστάσας διαφόρους μάχας, τὰς δ' ὀπισθίας τὴν κατὰ τῶν Ἀμαζόνων μάχην τοῦ Ἡρακλέους καὶ τῶν συτρόφων του, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξεχει ὁ Θεοῦς.

Ὁ θρόνος περιεκυκλοῦτο ὑπὸ τοίχων, ὅστινες ἐμπόδιζον πᾶσαν προσέγγισιν καὶ οὕτω προεφύλαττον τὸ ἀγαλμα. Ἐκ τούτων ὁ πρὸς τὰ ὀπισθεν ἦτο χροματισμένος με βαθὴν κωνοῦν χρώμα, οἱ ἄλλοι ἦσαν ἐστολισμένοι με εἰκόνας. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὀπισθίων τοῦ θρόνου ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἦσαν ἀφ' ἐνὸς μὲν αἱ τρεῖς Χάριτες, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ τρεῖς Ἥραι, αἵτινες εἰσάγονται ἐνταῦθα ὡς θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ φύλακες τοῦ οὐρανοῦ. Ἐν ὑποπόδιον ἔφερε ζωγραφίας παριστάσας τὰς κατὰ τῶν Ἀμαζόνων μάχας τοῦ Θεοῦς. Ἐὰ πλάγια τῆς βάσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἵστατο ὁ θρόνος, ἦσαν ἐστολισμένα με ἀνάγλυφα ἐκ χρυσοῦ παριστῶντα τὸν Ἥλιον ἐπιβαίνοντα τοῦ ἄρματος αὐτοῦ, τὸν Δία καὶ τὴν Ἥραν, τὴν Χάριν παρὰ τὰ πλάγια τοῦ Διὸς, καὶ πλησίον αὐτῆς τὸν Ἑρμῆν, κατόπισ τὴν Ἑστίαν, ἔπειτα τὸν Ἑρωτα, δεχόμενον τὴν Ἀφροδίτην ἀνερχομένην ἀπὸ τῆς θαλάσσης Ἐνταῦθα παρίστατο προσέτι ὁ Ἀπόλλων, ἡ Ἄρτεμις, ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ὁ Ἡρακλῆς, ἡ Ἀμφιτριτὴ καὶ ὁ Ποσειδῶν, ἡ Σελήνη ἠπειούσα ἐπὶ ἡμίονου κλπ.

Τὴν περιγραφὴν τοῦ θαυμασίου τούτου ἔργου τοῦ Φειδίου χρεωστοῦμεν εἰς τὸν Περιηγητὴν Πausανίαν. Ὁ δὲ γεωγράφος Στράβων μᾶς δίδει καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ἀγάλματος. Κατ' αὐτὸν ἔφθανε μέχρι τῆς ὀροφῆς. ἦτις εἶχεν ὕψος περὶ τοὺς 60 πόδας ἢ εἴτα τοῦ χρυσοῦ, τῶν πολυτιμῶν λίθων, καὶ τῆς ἐλεφαντίνης ἦτο ἀπόθητος. Κατὰ τὸν Λουκιανόν, ἐκάσθη πλεξούδα (πλόκαμος) τῆς κόμης τοῦ Θεοῦ ἐξῆρχεν ἐξ ἑνὸς, ἦτοι 600 δραχμαῖς!!

Λέγεται δὲ ὁ Ζεὺς εἰσακούσας τὴν δέησιν τοῦ Φειδίου ἐνανέρωσα τὴν εὐαρέσειάν του, δταν ἐτελείωσα τὸ ἔργον τοῦτο, κτυπήσας τὸ πρὸ τοῦ ἀγάλματος ἔδαφος διὰ κερανοῦ, τὸ δὲ μέρος τοῦτο ἐδεικνύετο εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὸν ναόν ὑπὸ τῶν οὐρανῶν τοῦ Φειδίου, ὅστινες διαβρώθησαν ὑπὸ τῶν ἐφύρων Φαίδρου αἱ, ἦτοι φροντισταί. Οἱ Φαῖδρονταὶ οὗτοι ἐπέχον ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος ἔλαιον, διὰ νὰ διατηρῆ τὴν ἐλεφαντινὴν ἀπὸ τὴν βλαπτικὴν ἐπιρροὴν τῆς ὑγρασίας, ἐνθ' εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπέχον ὄμιον, διὰ νὰ τὴν προφυλάττει ἀπὸ τῆς ἕρασιαν, καὶ εἰς τὴν Ἐπίδαυρον, ὅπου ἦτο τρίτον χρυσοελεφαντίνου ἀγαλμα, δὲν ἐπέχον τίποτε, διότι ἡ κατάστασις τῆς ἀτμοσφαιρας δὲν το ἀπήτει.

Ἄγαλμα τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς.

Τοιοῦτον τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἀγαλμα, ὅπερ ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ λαμπρότατον ἔργον τοῦ Φειδίου, καὶ ὡς πραγματικὴ ἐμφάνεια τῆς θεότητος, κατὰ τὴν μαρτυρίαν πολλῶν ἀρχαίων συγγραφέων. — αἴτε ὁ Θεός, λέγει τις τῶν ἀρχαίων, κατέβη ἐξ οὐρανοῦ καὶ εἶδει τὴν ὁμοιωσίν του, ἢ ὁ Φειδίας ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶδε τὸν θεόν. Ἄλλ' ὅπως βλα τὰ ἀνθρώπινα, οὕτω καὶ τοῦτο παρήλθε καὶ μόνη ἡ βλάσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἵστατο, μένει δεικνύουσα τὴν ματαιότητα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ τὴν μωρίαν τῶν σοφῶν, ὅστινες ἐξωμολοῦν τὸ θεῖον με χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν καὶ ἀνθρώπου ἐτι δε καὶ με ζῶα

Ἀρχηγός τις τῶν Ἑσκιμῶ.

Περιγραφὴν τῶν Ἑσκιμῶ εὕρισκει ἡ ἀναγνώστῃς ἐν τῇ φύλλῳ τοῦ Ἰβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἐνταῦθα παραθέτομεν μόνον τὴν εἰκόνα ἑνὸς τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀθλίων τούτων ἀνθρώπων, οἵτινες ζοῦν μεταξὺ τῶν αἰωνίων πάγων, ἐπαπειλούμενοι κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ ψύχους καὶ τῆς πείνης νὰ ἐξαλειφθοῦν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

κῆς ἐν εἶδει σιγῆν, τὸν δὲ χειμῶνα ἐκ τεμαχίων πάγου, ἐντὸς δ' αὐτῶν κοιμῶνται ἀναμῆ, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, ὡς οἱ χοῖροι, ὃ εἰς πλησίον τοῦ ἄλλου, κατὰ διαφόρους θέσεις, πλεγιάζοντες οἱ μὲν μετὰς κεφαλᾶς των μεταξὺ τῶν ποδῶν ἄλλων, οἱ δὲ κατ' ἄλλας θέσεις!

Ἡ περὶ παραδείσου δοξασία των εἶναι, ὅτι εἶναι τόπος οὗπου ὑπάρχει ἀφθονία φωκῶν πρὸς τροφήν καὶ ἐνδυμασίαν!

Ἀρχηγός τις τῶν Ἑσκιμῶ τῆς Γρηλανδίας.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ πολιοπόρου Δόκτορος Καιν περιγραφὴ τῆς ζωῆς αὐτῶν εἶναι τῇ ὄντι λυπηρά. Ἡ τροφή των εἶναι τὸ ψμὸν κρέας, ἢ καλλίον εἰπεῖν τὸ πάχος τῶν φωκῶν, τὸ ἵπιον κατακόπτουν εἰς λωρίδας λεπτὰς καὶ τὸ τρώγουσιν, ὥπως οἱ Νεαπολιτάνοι τὰ μακαρόνια! Τὰ ἐνδύματά των σύγκεινται ἐκ διπλῶν δερμάτων φώκης ἀνεστραμμένων, ὥστε τὸ τριχωτὸν μέρος των νὰ ἦναι πρὸς τὰ ἔξω. Αἱ κατοικαί των τὸ μὲν θέρος κατασκευάζονται ἐκ δερμάτων φώ-

Ἔνεκα τῆς μορφῆς καὶ κατασκευῆς τοῦ κρανίου των φαίνεται ὅτι εἶναι Μογγολικῆς καταγωγῆς.

Οἱ ἀγαθοὶ Μοραβιανοὶ ἔχουν στείλει ἱεραποστόλους καὶ πρὸς τὰ τέκνα ταῦτα τοῦ Ἀδάμ καὶ ἤδη ἤρχισαν νὰ ἀνοψοῦνται διὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

—Εἰς τὸ περίφημον διὰ τὴν φουστῆν καλλονὴν του νεοπροταφίου τῆς Νέας Ὑόρκης ἀριθμοῦνται ὑπὲρ τὰς 206, 000 τάφοι!

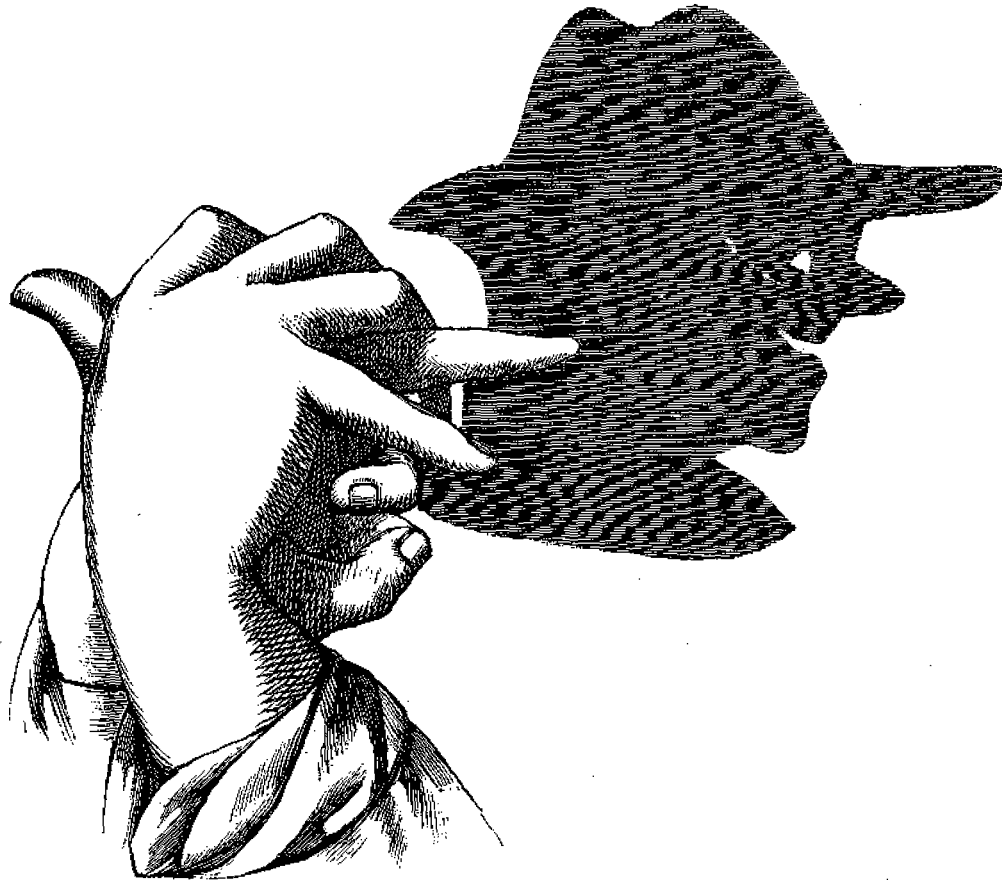
Ο ΜΠΑΡΠΑ ΜΙΚΕΣ.

Ἡ διὰ τῶν χειρῶν σκιαγραφία κατέστη ἤδη μία τῶν εὐχαριστῶν διασκεδάσεων τῶν ἐσπερίδων εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου. Οἱ καλῶς εἰς τοῦτο ἡσκημένοι δύνανται διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν νὰ σχηματίσουν οἰονδήποτε σχῆμα, ἢ πρόσωπον θελήσασιν.

Εἰς τὰ παρελθόντα ἔτη τῆς «Ἐφ. τῶν Παίδων» ἔχουμεν δημοσιεύσει τὰς εἰκόνας τοῦ Οὐελιγκτῶνος, καὶ ἄλλων ἀνδρῶν, ὡς καὶ ζώων, βράχων κλπ. διὰ τοῦ

τοῦ χυμοῦ τούτου. Οἱ ἐντόπισι τὸ πίνουν ὡς γάλα, ἢ βράζουν εἰς αὐτὸ ταπίσκαν ἢ ἄλλο τι ἄλευρον.

Τὸ δένδρον αὐξάνει ἀπὸ 50 = 60 ποδ. τὸ ὕψος καὶ ἔχει μακρὰ φύλλα. Ὁ χυμὸς αὐτοῦ περιέχει ζάχαριν, κασεΐνην καὶ ἄλλα συστατικὰ εὐρισκόμενα εἰς τὸ γάλα τῆς ἀγελάδος, ἀλλ' εἶναι παχύτερον τούτου καὶ θρεπτικώτερον. Κατὰ πόσον ἐξιοθαυμάστους τρόπους ὁ Κύριος προμηθεύει τὰ ἀγαθὰ του εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων!

Ὁ Μπαρπα Μικέσ.

τρόπου τούτου σχηματισθείσας, ἐνταῦθα δὲ δίδαμεν τὴν εἰκόνα ἀγαθοῦ πνός ἀνθρώπου, γνωστοῦ ὑπὸ τὴν ἔπωνυμίαν τοῦ «μπάρπα Μικέ!»

— Τὸ ἀγελαδόδενδρον. Εἰς τὴν Βενεζουέλαν τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχει δένδρον, ὃ χυμὸς τοῦ ὁποίου ὁμοιάζει τὸ γάλα τῆς ἀγελάδος, ὅθεν καὶ ὠνομάσθη ἀγελαδόδενδρον. Οἱ ἄνθρωποι πηγαινοῦν πᾶσαν πρωΐαν εἰς τὸ δάσος, κάμνουσιν μίαν βαθεῖαν χαραγμὴν εἰς τὸ δένδρον, κάταθεν δ' αὐτῆς θέτουσιν ἀγγεῖον, καὶ μετ' ὀλίγας ὥρας πληροῦται ἐκ

κακοῦ διαλογισμοῦ εἶναι χειρότεροι ἐχθροὶ καὶ αὐτῶν τῶν λεόντων καὶ τίγρεων διότι ἀπὸ μὲν τὰ ἄγρια θηρία ἠμποροῦμεν νὰ ἀπομακρυνθῶμεν, ἀλλ' οἱ κακοὶ διαλογισμοὶ μᾶς παρακαλοῦσιν παντοῦ καὶ πάντοτε. Ὅταν τὸ ποτήριον εἶναι πλήρες δὲν δέχεται ἄλλο τι. Κράτει λοιπὸν τὴν κεφαλὴν, τὴν καρδίαν σου πλήρη καλῶν διαλογισμῶν, καὶ τότε οἱ κακοὶ δὲν θὰ εἴρουν τόπον εἰς αὐτάς.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

**Πώς οι διευθύνται των διαφόρων σιδηροδρομικών
Εταιριών ταξιδεύουν εις τας γραμμάς των
ὕπὸ τῆν διεύθυνσιν αὐτῶν σιδηροδρόμων,**

Ὁ διευθυντής τοῦ Κεντρικοῦ Σιδηροδρόμου τοῦ Εὐρηκικοῦ Ὁκεανοῦ παρήγγειλε νὰ κατασκευασθῇ διὰ τὴν σύζυγον τοῦ σιδηροδρομικῆ ἄμαξας, τῆς ὁποίας ἡ δαπάνη ἀνέρχεται εἰς 180,000 δραχμῶν! Ἄλλος δὲ τις ἄλλης ἑταιρείας, ὁ κ. Βάνδερβιλ ἔχει ἰδιόκτητον σιδηροδρομικὴν ἄμαξαν, ἣτις τῆ ἐστίγησε 240,000 δραχμῶν! Τὸ ἥμισυ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς ἀποτελεῖ μεγάλην αἰθουσαν φέρουσαν τριγῶρον μεγάλα παράθυρα μὲ κρυσταλλίνους ὕλους, κοσμουμένην δὲ μὲ ἐδώλια, ἀνάκλιτρα καὶ τραπέζας. Τὸ ἕτερον ἥμισυ ἐμπεριέχει μαγειρεῖον, λουτρόν, ἰδιαίτερον γραφεῖον κτλ. Ὁ κ. Βάνδερβιλ ἀγαπᾷ νὰ ταξιδεύῃ ταχύτατα δι' ἰδιαίτερας ἀτμαμάξης, καὶ πολλάκις τρέχει 600 μίλια ἀπὸ τὸ πρωὶ ἕως εἰς τὸ ἑσπέρας. Δὲν θέλει δὲ νὰ ταξιδεύῃ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἐν ἀνάγκῃ παραγγέλλει νὰ τοῦ ἐτοιμάσουν ἄμαξαν κατάλληλον διὰ ὕπνου καὶ ἐντός αὐτῆς ταξιδεῖ κοιμώμενος ἀναπαυτικῶς!

Ὁ διευθυντής τοῦ Σιδηροδρόμου Ἐρι ἔχει μίαν ἐκ τῶν πολυτελεστάτων ἰδιόκτητων σιδηροδρομικῶν ἄμαξῶν 72 ποδῶν τὸ μήκος. Τοῦ πρώτου διωματίου οἱ τοῖχοι εἶναι ἐκ δρυός, λαμπρότατα γεγλυμμένοι, ὅλα δὲ τὰ ἐπιπλά εἶναι ὠραία καὶ ἀναπαυτικά. Πλατεῖα δίοδος φέρει εἰς τὴν κυρίαν αἰθουσαν, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μὲν μέρους τῆς δίοδου ταῦτης εἶναι λουτρόν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου διωμάτιον τοῦ ὕπνου, τὸ ὁποῖον ἐμπεριέχει μεγάλην κλίνην, ἣτις, ὅταν δέν τὴν μεταχειρίζηται τις, δύναται νὰ μεταμορφωθῇ εἰς ὠραῖαν μεγάλην ἱματιοθήκην. Ἡ μεγάλη αὕτη αἰθουσα εἶναι ἴση κατὰ τὸ μέγεθος μὲ πολλὰς αἰθούσας θιαστικῶν οἰκιῶν, καὶ εἶναι ἐφωδιασμένη μὲ πάντα τὰ γινώστα ἐφευρήματα καὶ κοσμήματα.

Ἐκτός τῆς πολυτελείας ταύτης τινὲς τῶν διευθυντῶν σιδηροδρομικῶν ἑταιριῶν πολλάκις ἔχουσι καὶ ἀγάλματα καὶ εἰκόνας μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπιπέλων των!

— Ὁ Δοῦξ τῆς Ἀθόλης ἐν Σκωτίᾳ φυτεύει ἀπὸ 600,000 ἕως 1,000,000 δένδρα κατ' ἑκάστον ἔτος! Καλὸν θὰ ἦτο ἂν ἐμμοῦντο αὐτὸν καὶ οἱ παρ' ἡμῶν μεγάλοι κτηματῖαι.

— Ἡ πόλις τῆς Βρεσσίας, ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ἐώρτασε τὰ ἀποκαλυπτήρια ὠραίου ἀνδριάντος, τῆ 2 Αὐγούστου τ. ς., εἰς μνήμην τοῦ Ἀρνόλδου, τοῦ γενναίου ἐκεῖνου μοναχοῦ, ὁσπερ ἐκίη ἐν Ῥώμῃ τῷ 1155 μ. Χ., διότι διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας τοῦ Πάπα καὶ κατὰ τῶν καταχρήσεων τῶν κληρικῶν.

— Διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ τῆς ἐπταετοῦς διδασκαλίας ἐνὸς καὶ μόνου Κουακέρου ἱεραποστόλου καὶ τῆς συζήτου του, οἱ Μοδαῖοι, ἀπότρυχοντες Ἀμερικανοὶ, οἱ μὲν αἰμοχαρεῖς, δόλιοι, καὶ ἐξηχραιωμένοι, μετεποιήθησαν εἰς ἡσύχους καὶ πεπολιτισμένους ἀνθρώπους, ἔχοντας καλὰ κτήματα, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνήκοντας εἰς τὴν Ἐταιρίαν τῶν Φίλων (Κουακέρων)

— Παράδοξον δένδρον. Εἰς ἐν δάσος τῆς Σκωτίας ὑπάρχει δένδρον πολὺ ἀξιοπεριεργον. Πρὸ τριάκοντα περὶ τοῦ ἐτῶν τοῦτο εἶχε καταρροφθῆ ὑπὸ τινος καταγίθιος καὶ πέσοι ἐγκαρσίως, χωρὶς νὰ ἐκρίνωθῃ, ἐπὶ τινος χάνδακος σχηματίσαν γέφυραν. Μετ' οὗ πολὺ ἐκ τοῦ ἄκρου τοῦ ἐξήλθον

βίαι, αἵτινες προσεκόλλησαν αὐτὸ εἰς τὴν γῆν, ἐνθ' ἐκ τοῦ κορμοῦ ἀνεφύθησαν 15 περὶπου δένδρα ὄρθια κατ' εὐθείαν γραμμῆν. Τὰ δένδρα ταῦτα εἶναι εἰσέτι ἀκμαῖα, ὁ δὲ κορμὸς τοῦ παλαιοῦ δένδρου οὐδόλως ἐσάπη. Τινὰ τῶν νέων δένδρων τῶν ἐξ αὐτοῦ βλαστησάντων ἔχουσι ὕψος 30 καὶ πλέον ποδῶν, ἀνίκουν δὲ εἰς τὴν οὐρανόθεν τῆς πύκνης!

— Μὴ ἔχε φίλον τὸν ὁποῖον δὲν θέλεις νὰ προσκαλέσῃς εἰς τὴν οἰκίαν σου.

— Ἐὰν σπεῖρης ἀκάνθας καὶ τριβόλους, βεβαίως δὲν θὰ θερσίης βόδα.

— Τὸ καλὸν τῶν εἰδήσεων κατὰ τὸ ἥμισυ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῶν ὠτιῶν τοῦ ἀκούοντος αὐτάς.

— Οἱ Γάλλοι Διαμαρτυρόμενοι μμοῦμενοι τὸ παράδειγμα τῶν γειτόνων των Ἀγγλων ἔκαμον νέαν ἀναθεώρησιν τῆς μεταφράσεως τῶν Εὐαγγελίων εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ἀπεφάσαν δὲ νὰ τὴν ἐκδώσῃ τὸσον εὐθηνά ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ πτωχότατος νὰ δύναται νὰ ἀγοράζῃ ἐν ἀντίτυπον. Ἡ εὐθηνὴ αὕτη ἀναθεωρημένη ἔκδοσις ἐξ 100,000 ἀντίτυπων ἄμα ἐδημοσιεύθη ἐπωλήθη ἀντὶ 15 λεπτῶν τὸ ἀντίτυπον, καὶ ἀμέσως ἐγένετο δευτέρα, ἐκ τῆς ὁποίας ἐπωλήθησαν μέχρι τοῦδε 80,000 ἀντίτυπων! Εὐχῆς ἔργον, ἂν μία τοιαύτη ἔκδοσις εὐθηνῆ τῶν Εὐαγγελίων ἐγένετο, εἴσε ὑπὸ τῆς Ἰερᾶς Συνοδοῦ, εἴτε τῆ ἐγκρίσει τῆς εἰς τὴν καθομιλουμένην Ἑλληνικὴν πρὸς χρῆσιν τοῦ λαοῦ.

— Ὁ βαθόπλοτος γεωκτῆμων ἐν Καλιφορνίᾳ κ. Γλὲν ἔχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του 40 ἄνδρας, εἰς τοὺς ὁποίους πληρώνει 11,000 ταλλήρων κατ' ἔτος διὰ νὰ προφυλάττουσιν τοὺς ἐκτεταμένους ἀγρούς του, συνισταμένους ἐξ 75,000 ἔκταριων, ἀπὸ τὰς εἰσοδομαῖς τῶν ἀγρίων χηνῶν!

— Εὐσεβῆς τις Ἄγγλος ἔμπορος ὁ κ. Τζῶνς μετὰ τοῦ υἱοῦ του ἐδώρησαν κατὰ τὰ τελευταῖα 10 ἔτη εἰς διαφόρους Διαμαρτυρομένους Κοινότητας ἀνευ διακρίσεως τὸ μέγα ποσὸν τῶν 1,900,000 λιρῶν στερελιῶν πρὸς ἀνέγερσιν ἐκκλησιῶν εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου!

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ.

— Μὴ ἀποθαρρύνεσαι ὑπὸ τῶν δυσκολῶν. Ἐὰν τὸ δίκτυον τῆς ἀράχνης σχισθῇ 20κις, εἰκοσάκις ἢ ἀράχνη θὰ τὸ ἐπισκευάσῃ. Ἀποφάσαι νὰ κάμῃς πρῶγμα τι καὶ θὰ τὸ κάμῃς. Μὴ φοβηθῆς, ἐὰν ταραχῇ ἔλθῃ ἐπάνω σου, διατρίπει τὸ θάρρος σου, ἂν καὶ αἱ περιστάσεις ἦναι σκοτεινῆ. Ἐὰν ὁ ἥλιος δῶῃ, ὕψισον τοὺς ὀφθαλμοὺς σου εἰς τοὺς ἀστέρας. Ἐὰν ἡ γῆ ἦναι σκοτεινῆ, προσήλωσον τὸ ὄμμα σου εἰς τὸν οὐρανόν. Μὲ τὴν παρουσίαν καὶ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ ἀνὴρ ἢ παιδίον δύναται νὰ ἦναι εὐχαρῖς.

— Κύτταζε τὴν δουλίαν σου, καὶ μὴ ἀφίνης τίποτε νὰ ἀποσύρῃ τὴν προσοχὴν σου ἀπὸ αὐτῆν. Προσπάθει δὲ ν' ἀποκτήσης ὅ,τι εἶναι δυνατόν νὰ φυλαχθῇ — ὅ,τι εἶν' ἀξίον τηρήσεως.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖος εἰς τὸν θάνατόν του ἐφόνησε περισσότερους παρὰ εἰς τὴν ζωὴν του;
2. Πῶς τοὺς ἐφόνησε;
3. Ποῖτε ὠμίλησεν ὁ Κύριος εἰς ἐν κῆτος;